

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.Ka. 102/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Ełku, z dnia 20 stycznia 2022r. w sprawie sygn. akt II.K. 764/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
x oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

<i>x obrońca</i>			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
<i>0.11.3. Granice zaskarżenia</i>			
<i>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>			
<i>x na korzyść</i> <i>x na niekorzyść</i>	<i>x w całości</i>		
<i>x w części</i>	#	co do winy	
#	co do kary		
<i>x</i>	<i>co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia</i>		
<i>0.11.3.2. Podniesione zarzuty</i>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. –	

	rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	x	zmiana		
1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Sąd Okręgowy:		

			<ul style="list-style-type: none"> nie przeprowadzał postępowania dowodowego, nie dokonał odmiennej oceny dowodów przeprowadzonych przez Sąd I instancji 		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Jak w sekcji 2.1.1.			
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	Jak w sekcji 2.1.1.				
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione					

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p><i>Jak w sekcji 2.1.1.</i></p>		
<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
	<p>I. <u>Apelacja Prokuratora:</u> a) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, a polegający na dowolnym uznaniu, że oskarżony J. G. w dniu 23</p>	<p>x zasadny # częściowo zasadny # niezasadny #zasadny x częściowo zasadny # niezasadny # zasadny # częściowo zasadny</p>	

lipca 2121 roku
około godziny
18:00 kierował
samochodem D.
(...) o nr rej.
(...) trasie K.
- D. znajdując
się w stanie po
użyciu alkoholu,
co skutkowało
uznaniem tego
czynu za
wykroczenie
stypizowane w
art. 87 § 1
kw, w sytuacji
gdy oceniony
swobodnie,
zgodnie z zasadą
prawidłowego
rozumowania,
doświadczeniem
życiowym –
materiał
dowodowy
wskazuje, że stan
nietrzeźwości J.
G. w czasie
prowadzenia
samochodu w
miejscowości K.
około godz.
18.30
pozostawał w
stężeniu co
najmniej
zbliżonym do 3,0
promili alkoholu
w organizmie,
a z pewnością
przekraczał
wartość 0,5
promila;

b) rażąco
niewspółmierność
środka karnego
zakazu
prowadzenia
wszelkich

x niezasadny

pojazdów mechanicznych wobec J. G. za przypisane przestępstwo, polegającą na orzeczeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w najniższym kodeksowym wymiarze (tylko na okres 3 lat), w sytuacji gdy stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, okoliczności jego popełnienia, w szczególności znaczne stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynoszące 1,50 mg/dm³, prowadzenie samochodu w centrum E., (wcześniej w podobnym stanie nietrzeźwości w K.), następnie na tzw. promenadzie w piątek popołudniu, w czasie dużego natężenia tam ruchu szczególnie pieszego oraz

fakt zatrzymania
podejrzanego
przez osoby
postronne w
wyniku tzw.
„obywatelskiego
zatrzymania”
wskazują, iż
wobec
oskarżonego
powinien zostać
orzeczone
surowszy środek
karny w postaci
co najmniej 6 -
letniego zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych,

II. **Apelacja
obrońcy:**

rażącej
niewspółmierności
środka karnego
w postaci
orzeczenia
zakazu na okres
1 roku podczas
gdy
wystarczające
byłoby
orzeczenie 6
miesięcy zakazu
prowadzenia
pojazdów z
uwagi na
uprzednią
niekaralność
oskarżonego,
dobrą opinię w
środowisku, a
orzeczona kara
w połączeniu
z orzeczonym
środkiem
karnym za
przestępstwo

	(pkt VI) jest nieproporcjonalne do czynu oraz w sposób istotny utrudni życie oskarżonego.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p><u>Ad. zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, podniesionego przez Prokuratora:</u></p> <p>Podniesiony zarzut uznać należy za uzasadniony.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych, o których mowa w art. 438 pkt 3 kpk, to błąd w logicznej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego poprzez wyprowadzenie przez sąd orzekający błędnych wniosków. Zarzut co do błędu w ustaleniach faktycznych winien odnosić</p>			

się do oceny wniosków, które nie odpowiadają prawidłowości logicznego rozumowania, a przez to nie może sprowadzać się do polemiki z ustaleniami sądu (wyr. SN z 2.6.2016 r., WA 4/16, Legalis). Innymi słowy, kontrola instancyjna oceny dowodów polega na sprawdzeniu tego, czy nie wykazuje ona błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu), lub logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania), albo czy nie jest sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy (post. SN z 2.2.2007 r., IV KK 436/06, Legalis). Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd

"braku") lub z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on być wynikiem nieznamomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7), np. błąd logiczny, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonywającym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, czy oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych (wyr. SA w Lublinie z 9.2.2017 r., II AKa 256/16, Legalis).

Błąd w ustaleniach faktycznych ma miejsce tylko wtedy, kiedy sąd dokona ustaleń sprzecznie z treścią dowodu uznanego za wiarygodny.

W niniejszej sprawie taka sytuacja zaistniała. Zauważyć bowiem należy, iż z uznanych za wiarygodne przez Sąd Rejonowy zeznań świadków K. S., M. K. wynika jednoznacznie, iż w dniu 23.07.2021r. oskarżony kierując samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) na trasie K. D. nie panował nad prowadzonym pojazdem, którego tor jazdy był wyraźnie zaburzony (wężykiem), do tego po zatrzymaniu pojazdu i jego opuszczeniu z ust oskarżonego wyczuwalna była woń alkoholu a jego zachowanie (sposób poruszania się, wypowiedania) wskazywało wyraźnie na stan nietrzeźwości. Na stan nietrzeźwości oskarżonego już w momencie prowadzenia pojazdu w m. K.

ok. godz. 18.00, wskazywał również świadek R. P., który z tego powodu odwiózł oskarżonego jego samochodem do E., w okolicę promenady. Do tego, z protokołu badania stanu nietrzeźwości analizatorem wydechu wynika, iż po ponownym obywatelskim zatrzymaniu oskarżonego w E. na ul. (...) (co miało miejsce ok. 19.30, a zatem zaledwie 1,5 h od poprzedniego zatrzymania na stacji diagnostycznej, przez tych samych świadków co uprzednio tj. K. S. i M. K.), u oskarżonego o godzinie 20.08. stwierdzono stan nietrzeźwości 1,5 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i tendencja ta była wzrostowa (k. 2-2v).

W ocenie Sądu Okręgowego, powyższe okoliczności

(pomimo nieprzeprowadzenia badań retrospektywnych toksykologicznych), oceniane przez pryzmat zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, nakazywały przyjąć, iż oskarżony również w czasie prowadzenia pojazdu na trasie K.-D. był w stanie nietrzeźwości (nie mniej niż 0,5% promila alkoholu w wydychanym powietrzu) a nie zaledwie w stanie po użyciu alkoholu , jak przyjął to Sąd Rejonowy. Tym samym, w tym zakresie zachowanie oskarżonego również wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk, podobnie jak prowadzenie pojazdu ok. 19.30 w E. na ul. (...) , których to prawidłowość ustaleń nikt nie kwestionował w toku postępowania. Podobnie nikt

nie
kwestionował
prawidłowości
poczynionego
pomiaru stanu
nietrzeźwości
oskarżonego .

W tej sytuacji ,
dokonując
prawno-karnej
oceny
zachowania
oskarżonego w
ramach czynu
przypisanego
mu w pkt. I
wyroku uznać
należało, iż
oskarżony
kierował
samochodem w
stanie
nietrzeźwości
zarówno na
trasie K.-D. (jak
i następnie w
E. ulicą (...)
jak i (...)), tak
jak to wynikało
z opisu aktu
oskarżenia (za
wyjątkiem trasy
D.-E., kiedy
oskarżony został
odwieziony
przez świadka R.
P.). W sprawie
przesłuchano
bowiem
świadków, z
których relacji
wynika, że
oskarżony
musiał być
nietrzeźwy.
Wszystkie
zgromadzone
dowody,
ocenione jak

wyżej, pozwalały na przyjęcie czegoś więcej niż jedynie prawdopodobieństwa, że oskarżony w chwili prowadzenia pojazdu na trasie K.-długie znajdował się w stanie po użyciu alkoholu (tj. popełnił wykroczenie z art. 87§1 kw) ale znajdował się w stanie nietrzeźwości, co dawało w tym zakresie pewność i podstawę do skazania za czyn z art. 178a§1 kk. Tym bardziej, że oskarżony do prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, tak jak to wynika z postawionego mu zarzutu , a zatem już od godziny 18.00 przyznawał się (sprzeczne z ustaleniami stanu faktycznego wyjaśnienia) złożył w istocie w zakresie zachowania obejmującego prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w E., które to zachowanie w

zakresie ustaleń faktycznych nie jest objęte zarzutem apelacji na korzyść).

Zarazem jednak wobec braku możliwości ustalenia jednoznacznie stanu nietrzeźwości na podstawie badań retrospektywnych co do czynu opisanego w pkt. I wyroku, należało przyjąć, że był to stan nietrzeźwości wyrażający się w najniższej wartości granicznej. Z pewnością nie był to jedynie stan po użyciu alkoholu biorąc pod uwagę sposób zachowania się oskarżonego, a więc sposób wypowiedzenia się, poruszania się a także taktykę jazdy – okoliczności te wskazują na osobę istotnie nietrzeźwą, nie zaś osobę, która znajduje się w stanie po użyciu alkoholu.

**Ad. zarzutu
rażącej
nieuspółmierności**

środka
karnego,
podniesionego
w obu
apelacjach.

Powyższy zarzut jedynie wywiedziony na niekorzyść oskarżonego uznać należy za zasadny, natomiast w kierunku wskazanym przez obrońcę tj. na korzyść oskarżonego na uwzględnienie nie zasługiwał.

Zauważyć bowiem należało, iż oskarżonemu przypisać należało dwa czyny z których pierwszy bardziej karygodny, niż przyjęty przez sąd I instancji. Przy wymiarze tego środka karnego sąd odwoławczy wziął pod uwagę, ostatecznie znaczny stan nietrzeźwości o czym świadczy jego zachowanie na drodze. Do tego Sąd odwoławczy miał na względzie w szczególności

szkodliwość
społeczną czynu
oskarżonego
(głównie poziom
nietrzeźwości,
taktykę jazdy,
prowadzenie w
godzinach
popołudniowych,
zarówno na
drodze
podmiejskiej jak
i w centrum
miasta,
ponowne
podjęcie się
prowadzenia
pojazdu w stanie
nietrzeźwości
pomimo
uprzedniego
upomnienia bez
wyciągania
sanekcji
prawnych w
postaci
wezwania Policji
przez
świadków), brak
szczególnych
okoliczności
świadczących o
atypowej
sytuacji
motywacyjnej w
której znalazł
się oskarżony,
które można
byłoby uznać
za łagodzące.
Zdaniem sądu
z uwagi na
kumulację
okoliczności
obciążających, w
tym rażące
lekceważenie
porządku
prawnego i
zasad

<p>bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez oskarżonego, który był w pełni świadom swojego stanu zezwalając na odwiezienie się przez znajomych do E. (R. P.), środek karny nie mógł być orzeczony w wymiarze niższym niż 4 lata. Wskazane okoliczności wskazują bowiem na duże niebezpieczeństwo dla bezpieczeństwa w komunikacji ze strony oskarżonego, brak mechanizmów samokontroli.</p>																	
<p>Wniosek</p>																	
<p>I. <u>Apelacja Prokuratora:</u> o zmianę wyroku poprzez : - uznanie, że zachowanie oskarżonego J. G. na trasie K. - D. stanowi przestępstwo z art. 178a § 1 kk, i wymierzenie za ten czyn kary 6 miesięcy</p>	<table border="1"> <tr> <td># zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td>x częściowo zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td># niezasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td># zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td>x częściowo zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td># niezasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td># zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td>x częściowo zasadny</td> <td></td> </tr> </table>	# zasadny		x częściowo zasadny		# niezasadny		# zasadny		x częściowo zasadny		# niezasadny		# zasadny		x częściowo zasadny	
# zasadny																	
x częściowo zasadny																	
# niezasadny																	
# zasadny																	
x częściowo zasadny																	
# niezasadny																	
# zasadny																	
x częściowo zasadny																	

<p>pozbawienia wolności, orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 złotych,</p> <p>- orzeczenie za czyn polegający na prowadzeniu w dniu 23.07.2021 roku około godz. 19:30 w E. na ul. (...) i ul. (...) samochodu marki D. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,50 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat,</p> <p>- orzeczenie kary łącznej w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym</p>	<p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>	
---	---	--

zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, orzeczenie łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat.

II. Apelacja obrońcy:

o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów w pkt II w wymiarze 6 miesięcy.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Jak w części dotyczącej oceny zarzutów oraz w sekcji 5.1 i 5.2 dotyczącej zakresów utrzymania w mocy i zmiany wyroku.

1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Nie stwierdzono okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu, niezależnie od podniesionych zarzutów – art. 439 kpk i art. 440 kpk.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Jak wyżej.		
1ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w zakresie:		

-ustalenia
sprawstwa i winy
co do czynów
przypisanych
oskarżonemu w
pkt. I i IV
(z zastrzeżeniem
przyjętej co do
pkt. I surowszej
kwalifikacji
prawnej z art.
178a§1 kk);

-warunkowego
zawieszenia
wykonania
orzeczonej kary
pozbawienia
wolności na
okres 3 lat
próby;

- orzeczonego
środka karnego
w postaci
świadczenia
pieniężnego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
oraz jego
wymiaru
tj.5.000zł.

Zwiąże o
powodach
utrzymania w
mocy

Sprawstwo i
wina
oskarżonego w
zakresie obu
przypisanych
mu czynów
niebyły
kwestionowane,

podobnie jak rozstrzygnięcie w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oraz wymierzonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej jak i jego wysokości.

Nadto żadna ze stron nie kwestionowała orzeczenia o kosztach sądowych ani co do zasady ani wysokości.

**0.15.2.
Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

0.0.11.

Przedmiot i
zakres zmiany

**Sąd
Okręgowy
zaskarżony
wyrok
zmienił w ten
sposób, że:**

1. W pkt I
wyroku
oskarżonego J.

G. uznał za winnego tego, że w dniu 23 lipca 2021 roku około godz. 18:00 kierował samochodem D. (...) o nr rej. (...) na trasie K. – D. znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 0,5% alkoholu w wydychanym powietrzu tj. czyn z art. 178a § 1 kk.

2. Uchylił pkt II i III wyroku.

3. Uchylił orzeczenie o karze w pkt IV wyroku.

4. Na podstawie art. 91§ 1 kk wymierzył oskarżonemu za czyny z pkt I i IV wyroku jedną karę w wysokości 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

5. W pkt VI wyroku podwyższył orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

<p>na okres do 4 (czterech) lat.</p> <p>6. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23.07.2021r.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Zaostrzenie odpowiedzialności karnej oskarżonego poprzez przypisanie mu również w pkt. I wyroku przestępstwa z art. 178a§1 kk, a nie wykroczenia z art. 87§1 kw, skutkowało koniecznością uchylecia rozstrzygnięcia z pkt. II i III wyroku, dotyczącego orzeczonego za wykroczenie środka karnego oraz zliczenia na jego poczet faktycznego okresu</p>	

zatrzymania
prawa jazdy.

Powyższe w
zakresie zmiany
kwalifikacji
prawnej
przypisanego
oskarżonemu w
pkt. I
przestępstwa z
art. 178a§1 kk
oraz z uwagi
na okoliczności
popęlnienia
czynu z art.
178a§1 kk
przypisanego
oskarżonemu w
pkt. IV wyroku,
w świetle
okoliczności
sprawy
uzasadniało
skazanie
oskarżonego za
ciąg przestępstw
(popęlnionych w
krótkich
odstępach czasu,
z
wykorzystaniem
tej samej
sposobności), a
w konsekwencji
uchylenie
orzeczenia o
karze
pozbawienia
wolności za
czyn przypisany
oskarżonemu w
pkt. IV wyroku
i wymierzenie
jednej kary
pozbawienia
wolności na
podstawie art.
91§1 kk .

W ocenie Sądu Okręgowego wymierzona kara pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do okoliczności podmiotowo-przedmiotowych popełnionych przestępstw, ich stopnia społecznej szkodliwości nadto w należyтым stopniu uwzględnia jej cele wychowawcze i represyjne oraz prewencyjne w aspekcie indywidualnym jak i generalnym.

Tak ukształtowana kara , której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby trzech lat, z jednoczesnym orzeczeniem środków karnych mianowicie w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów

mechanicznych
na okres 4
lat, świadczenia
pieniężnego na
rzecz Funduszu
Pomocy
Pokrzywdzonym
oraz Pomocy
Postpenitencjarnej
w kwocie
5.000zł, nadto
z nałożonym
obowiązkiem
uiszczenia
kosztów
sądowych,
stanowi w pełni
adekwatną do
popelnionych
czynów represję
karną.

Jednocześnie w
pkt. VI wyroku
Sąd podwyższył
orzeczony wobec
oskarżonego
środek karny w
postaci zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
na okres do
4 (czterech)
lat, co zostało
uzasadnione
szczegółowo
uzasadnione w
części dotyczącej
oceny zarzutu
rażącej
niewspółmierności
środka karnego.

Zaliczenie
oskarżonemu na
poczet
orzeczonego
środka karnego

<p>zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 23.07.2021r. , nastąpiło stosownie do dyspozycji art. 63 § 4 kk.</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>	<p>Nie dotyczy.</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>Nie dotyczy.</p>			
<p>2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

Nie dotyczy.			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Nie dotyczy.			
4.1.	Nie dotyczy.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy.			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Nie dotyczy.			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy.	
1Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 634 § 1 k.p.k. natomiast o opłacie za obie instancje na podstawie art. 10 ust.1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych.	
1PODPIS		
Sędzia Ryszard Filipow		

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
x w części	#	co do winy	
#	co do kary		
x	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	x zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot apelację wnoszący	Prokurator

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwalifikacja prawna czynu przypisanego w pkt. I, wymiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść xna niekorzyść	x w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	x	zmiana